

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 24C/290/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110218490
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr.Ing. Mario Dubaň
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2013:1110218490.2

Uznesenie

Okresný súd Bratislava IV v právnej veci navrhovateľa: Lawyer Partners a.s, so sídlom Prievozská 37, Bratislava, IČO: 35 944 471 právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Chabadová, s. r. o., so sídlom Pri starej prachárni 13, Bratislava, IČO: 36 866 733 proti odporcovi: P. B., dátum narodenia neuvedený, bytom v Bratislave, A. XXX, občan SR, o zaplatenie 1,- € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Konanie zastavuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 26.07.2006, postúpeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 02.08.2013, žiadal navrhovateľ voči odporcovi zaplatenie sumy 1,- € s príslušenstvom titulom neuhradených koncesionárskych poplatkov.

Na uvedenej adrese odporcu bol dňa 13.06.2013 uskutočnený pokus o doručenie upovedomenia o postúpení, pričom zásielka sa vrátila súdu s poznámkou „nedostatočná adresa“. Následne, dňa 07.09.2013 vykonala hliadka Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV, obvodného oddelenia PZ Dúbravka na uvedenej adrese šetrenie s negatívnym výsledkom. Obyvatelia označeného bytového domu menovaného nepoznajú, meno odporcu sa nenachádza ani na schránkach, ani na zvončekoch uvedeného bytového domu. Na dopyt v databáze REGOB a Sociálnej poisťovne bolo ku dňu 20.08.2013 súdu oznámené, že odporca sa nedá jednoznačne určiť podľa údajov uvedených navrhovateľom. Vzhľadom na absenciu ďalších identifikačných údajov, napríklad dátumu narodenia, nemá súd preukázané, že odporca vôbec existuje a má právnu subjektivitu.

Podľa § 45 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), údaje uvedené na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len "doručenka") sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak.

Podľa § 103 OSP kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 19 OSP spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

Podľa § 104 ods. 2 OSP ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Prítom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

Na základe hore uvedeného dospel súd k záveru, že nie sú splnené podmienky konania, a to označenie odporcu tak, aby bol jednoznačne a nezameniteľne určený a bolo preukázané že existuje. Navrhovateľ označil odporcu ako: „Meno a priezvisko: B. P., Bytom: A. XXX, Bratislava 42 84101, Štátne občianstvo: SR, VS: XXXXXXXXXXXX“. Výrok rozhodnutia ktorý by zaväzoval takto označeného účastníka by nebol vykonateľný z dôvodu že účastník (povinný) nie je jednoznačne určený, ako preukazuje aj vykonané šetrenie súdu. Súd preto uznesením č.k. 24C/290/2013 - 34 zo dňa 12.09.2013 vyzval navrhovateľa na riadne označenie odporcu.

Na výzvu súdu reagoval navrhovateľ oznámením, že trvá na pôvodnom označení odporcu tak, ako je uvedený v žalobnom návrhu. Pri označovaní odporcu navrhovateľ vychádzal z údajov, ktoré mu poskytol postupca pri postúpení pohľadávky. Pod takýmto označením odporca platil koncesionárske poplatky. Mal za to, že ak takéto označenie odporcu bolo dostačujúce pre platenie súdnych poplatkov, musí byť toto označenie postačujúce aj pre súdny spor vyplývajúci z nezaplatenia koncesionárskeho poplatku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti trval na prejednaní podaného návrhu, pretože neexistujú prekážky, ktoré by odôvodňovali postup súdu podľa § 43 ods. 2 OSP. Návrh spĺňa formálne aj materiálne podmienky stanovené v § 79 ods. 1 a § 42 ods. 3 OSP a vo veci je preto možné pokračovať. Opačný názor by podľa navrhovateľa predstavoval základ argumentácie dokazujúcej porušenie článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Navrhovateľ napriek výzve súdu nešpecifikoval označenie účastníka na strane odporcu tak, aby bol jednoznačne a nezameniteľne určený, čím by sa stal prípadný petit rozhodnutia vykonateľný.

Nakoľko pre tento nedostatok podmienky konania nie je možné v konaní pokračovať, súd podanie v zmysle § 104 ods. 2 OSP zastavil.

K argumentácii navrhovateľa v jeho vyjadrení na výzvu súdu zo dňa 24.09.2013 konajúci súd považuje za potrebné uviesť, že požiadavku na uvedenie presného, zrozumiteľného a vykonateľného žalobného návrhu (petitu) v každom podaní, ktoré podľa svojho obsahu má byť spôsobilým návrhom na začatie konania a ktorý má byť predmetom súdneho konania zavŕšeného vydaním súdneho rozhodnutia vo veci samej, nemožno považovať za prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a za nadmerný tlak na doplnenie takých náležitostí, ktoré nemajú oporu v zákone, pretože ide o požiadavku základnú, ktorá musí vymedzovať práva a im zodpovedajúce povinnosti tak presne a jednoznačne, aby bolo možné identifikovať samotný predmet sporu (uznesenie KS v BA č.k. 8Co 60/2012- 43). Z hľadiska materiálnej vykonateľnosti je potom (vychádzajúc z vyššie načrtnutých záverov) petit žalobného návrhu v spojení s označením odporcu právne vágny, nakoľko neobsahuje jednoznačné a nezameniteľné označenie odporcu tak, aby ho bolo možné bez akýchkoľvek pochybností odlíšiť od iných fyzických osôb s rovnakým menom a priezviskom. Požiadavka na to, aby žalobný petit bol presný, určitý a vykonateľný, nie je iba formálnou požiadavkou na splnenie určitých procesných podmienok, ale je celkom nevyhnutným predpokladom pre výsledok konania, teda pre to, aby po prevzatí žalobného petitu do výroku rozhodnutia mohol byť nariadený a prevedený výkon rozhodnutia, teda aby vôbec mohli nastať účinky navrhovateľom zamýšľané. V týchto súvislostiach potom postup súdu podľa § 104 ods. 2 OSP za súčasného splnenia postupu podľa § 43 ods. 1 OSP nemôže predstavovať zo strany konajúceho súdu porušenie práva na prístup k súdu v ústavnej rovine zakotvený v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa

má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej (výrok o zastavení konania), možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.